

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 106/10
Luxemburg, 21 octombrie 2010

Hotărârea în cauza C-467/08
PADAWAN / SGAE

Aplicarea „redevenței pentru copia privată” în privința suporturilor de reproducere achiziționate de întreprinderi și de profesioniști în alte scopuri decât realizarea de copii private nu este conformă cu dreptul Uniunii

O asemenea redevență poate fi aplicată unor astfel de suporturi în cazul în care sunt susceptibile de a fi utilizate de către persoane fizice în folos propriu

Conform Directivei privind dreptul de autor și drepturile conexe în societatea informațională¹, dreptul exclusiv de reproducere a materialului sonor, vizual sau audiovizual revine autorilor, artiștilor interpreți și producătorilor. Cu toate acestea, statele membre pot autoriza realizarea de copii private cu condiția ca titularii dreptului să primească o „compensație echitabilă”. Aceasta trebuie să contribuie la primirea, de către titularii de drepturi, a unei remunerații adecvate pentru utilizarea operelor lor sau a altor obiecte protejate.

Legislația spaniolă de transpunere a directivei a permis reproducerea operelor deja divulgate în cazul în care aceasta este realizată de o persoană fizică pentru uz personal și pe baza unor opere la care a avut acces în mod legal. În acest cadru, o compensație unică, determinată pentru fiecare modalitate de reproducere sub forma unei „redevențe pentru copia privată”, trebuie să fie plătită de fabricanți, de importatori sau de distribuitori societăților de gestiune colectivă a drepturilor de proprietate intelectuală.

Sociedad General de Autores y Editores (SGAE), societate de gestiune colectivă a drepturilor de proprietate intelectuală în Spania, a solicitat societății PADAWAN, care comercializează CD-R, CD-RW, DVD-R și aparate MP3, „redevența pentru copia privată” pentru suporturile digitale comercializate între 2002 și 2004. PADAWAN a refuzat, considerând că aplicarea acestei redevențe – independent de utilizarea în folos privat, profesional sau comercial pentru care erau destinate suporturile – era contrară directivei menționate. În primă instanță, aceasta a fost obligată la plata sumei de 16 759,25 euro.

Audiencia Provincial de Barcelona (Curte de apel provincială, Spania), sesizată cu apelul declarat de PADAWAN, a solicitat în esență Curții să determine criteriile care trebuie luate în considerare în vederea stabilirii cuantumului și a sistemului de prelevare a „compensației echitabile”.

În hotărârea pronunțată azi, Curtea observă că această „compensație echitabilă” trebuie considerată drept contraprestația prejudiciului cauzat autorului pentru reproducerea neautorizată a operei sale protejate. Acest prejudiciu constituie, prin urmare, criteriul de bază pentru calcularea cuantumului său. În plus, Curtea arată că directiva impune păstrarea unui „echilibru just” între titularii de drepturi și utilizatorii obiectelor protejate. Așadar, revine, în principiu, persoanei care a realizat o astfel de reproducere pentru uz personal obligația de a repara prejudiciul prin finanțarea compensației care urmează a fi plătită titularului.

Desigur, pe de o parte, prejudiciul rezultat din fiecare utilizare pentru uz personal considerată individual s-ar putea dovedi minimă și ar putea să nu creeze o obligație de plată și, pe de altă

¹ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

parte, ar putea apărea dificultăți practice în ceea ce privește identificarea utilizatorilor privați, precum și în ceea ce privește obligarea acestora la despăgubirea titularilor de drepturi. În aceste condiții, statele membre au posibilitatea de a institui o „redevență pentru copia privată” în sarcina persoanelor care dispun de echipamente, de aparate și de suporturi de reproducere digitală. Astfel, activitatea acestor persoane – constând în punerea la dispoziția utilizatorilor privați a unor echipamente, aparate și suporturi de reproducere sau în serviciul de reproducere pe care îl prestează – constituie premisa de fapt necesară pentru ca persoanele fizice să poată obține copii private. De altfel, nimic nu împiedică repercutarea cuantumului redevenței asupra prețului suporturilor de reproducere sau al serviciului de reproducere, astfel încât, în definitiv, utilizatorii privați suportă sarcina acesteia și cerințele „echilibrului just” sunt respectate.

În continuare, Curtea constată că **un sistem de „redevență pentru copia privată” nu este compatibil cu „echilibrul just” menționat decât în cazul în care echipamentele, aparatele și suporturile de reproducere în cauză pot fi utilizate în scopul realizării de copii private** și, prin urmare, pot cauza un prejudiciu autorului operei protejate. Astfel, aceasta apreciază că există o conexiune necesară între aplicarea „redevenței pentru copia privată” și utilizarea în scopul reproducerii private.

În consecință, aplicarea nediferențiată a redevenței cu privire la toate tipurile de echipamente, de aparate și de suporturi de reproducere digitală, inclusiv în ipoteza în care acestea sunt achiziționate de **alte persoane decât persoanele fizice**, în scop vădit diferit de cel al realizării de copii private, nu este conformă cu directiva.

În schimb, în cazul în care echipamentele în discuție sunt puse la dispoziția **persoanelor fizice pentru uzul personal**, nu este nicidecum necesar să se demonstreze că aceștia au realizat în mod efectiv copii private și au cauzat astfel efectiv un prejudiciu autorului operei protejate. Se prezumă că aceste persoane fizice beneficiază integral de această punere la dispoziție, altfel spus se consideră că acestea exploatează toate funcțiile îndeplinite de respectivele echipamente², inclusiv funcția de reproducere. Astfel, simpla capacitate a acestor echipamente sau a acestor aparate de a realiza copii este suficientă pentru a justifica aplicarea redevenței pentru copia privată, cu condiția ca respectivele echipamente sau aparate să fi fost puse la dispoziția persoanelor fizice în calitate de utilizatori privați.

În sfârșit, Curtea amintește că revine instanței naționale obligația de a aprecia, având în vedere precizările aduse, compatibilitatea cu directiva a sistemului spaniol privind „redevența pentru copia privată”.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Revine instanței naționale obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” (+32) 2 2964106

² Curtea s-a pronunțat în acest sens cu privire la punerea la dispoziție de dispozitive de difuzare a programelor de televiziune în camerele de hotel (Hotărârea Curții din 7 decembrie 2006, SGAE [C-306/05](#); a se vedea de asemenea [CP 95/06](#)).